

Vergaderjaar 1993–1994

22 604 (R 1435)

Regels met betrekking tot octrooien (Rijksoctrooiwet 1993)

Nr. 30

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN ECONOMISCHE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 18 maart 1994

Overeenkomstig mijn toezegging tijdens de plenaire behandeling van het voorstel van rijkswet houdende regels met betrekking tot octrooien (kamerstukken II 1991/92, 22 604, nrs. 1 e.v.) op 15 maart jl. geef ik onderstaand mijn visie op de amendementen 24 tot en met 29 van het lid Van Erp. Volledigheidshalve voeg ik daarbij het standpunt, dat ik tijdens de plenaire behandeling over de amendementen 18 tot en met 23 heb ingenomen.

De amendementen 18 tot en met 20 zijn door mij overgenomen.

Amendement 21 heb ik ontraden.

Ten aanzien van amendement 22 heb ik aangegeven daartegen geen bezwaar te hebben.

Amendement 23 heb ik ontraden.

Ten aanzien van amendement 24, onder I, ben ik van mening dat aan een definitie van het begrip «octrooigemachtigde» in de wet geen behoefte bestaat. In de toelichting op de nota van wijziging waarbij dit begrip in het wetsvoorstel is opgenomen, is aangegeven dat hiermee hetzelfde bedoeld is als in artikel 2 van het Octrooigemachtigdenreglement, nl. degene die in het register van octrooigemachtigden is ingeschreven. Over de inhoud van dit begrip kan derhalve geen misverstand bestaan.

De in het amendement voorgestelde definitie breidt het begrip «octrooigemachtigde» uit tot Europese octrooigemachtigden. Ik meen dat het onwenselijk is dat personen die niet in het bovengenoemde register staan ingeschreven, bij het Bureau als gemachtigde kunnen optreden.

Wat betreft de in de toelichting op het amendement genoemde EEG-richtlijn nr. 89/48, wijs ik op de wijziging van het Octrooigemachtigdenreglement van 8 juli 1991 (Stb. 409), waarbij ter uitvoering van deze richtlijn de toelating is geregeld van personen die in een andere lid-staat van de EG een beroepsopleiding voor het beroep van octrooigemachtigde hebben gevolgd.

De afwijzing van amendement 24, onder I, leidt mij er gelet op de onderlinge samenhang toe, ook de amendementen onder II en III af te wijzen.

De amendementen 25, onder I en II, hebben beide tot doel het begrip «mengsels» te vervangen door: samenstellingen. Ik wijs erop dat het begrip mengsels is ontleend aan de Nederlandse vertaling van het Europees Octrooi­verdrag. Ik meen dat het verwarring zou kunnen wekken als in de Nederlandse wet een ander begrip wordt gebezigd dan in die vertaling, terwijl toch niet anders bedoeld is dan de terminologie van het Europees Octrooi­verdrag over te nemen. Ik acht het aannemelijk dat de Nederlandse rechter bij de uitleg van het begrip «mengsels» rekening zal houden met de ruime betekenis die aan die term in het kader van het Europese Octrooi­verdrag is toegekend.

Met betrekking tot amendement 26 merk ik op dat de regels van het Uitvoeringsreglement bij het Samenwerkings­verdrag, waarnaar in artikel 17, tweede lid, wordt verwezen, sinds hun ontstaan niet zijn gewijzigd of vernummerd. Het probleem waarvoor dit amendement een oplossing wil bieden, is derhalve niet zeer dringend. Ik heb er evenwel geen bezwaar tegen als getracht wordt om de verwijzing naar specifieke regels van het Uitvoeringsreglement te vermijden. Wat betreft de tekst van het amendement zou ik het volgende voorstel willen suggereren:

Artikel 17, tweede lid, eerste volzin, wordt vervangen door: Bij algemene maatregel van rijksbestuur worden, voor zover het Samenwerkings­verdrag daartoe de bevoegdheid toekent, het bedrag en de vervaldatum vastgesteld van taksen die op grond van het Samenwerkings­verdrag en het daarbij behorende Uitvoeringsreglement mogen worden geheven.

Amendement 27 heeft mij aanleiding gegeven een nota van wijziging in te dienen. Bij nader inzien is gebleken, dat waar in artikel 53, vierde lid, gesproken wordt over Europese Economische Gemeenschap of, zoals het lid Van Erp voorstelt, Europese Gemeenschap, verwezen moet worden naar de Europese Economische Ruimte. In de bijgevoegde nota van wijziging wordt dit nader toegelicht.

Amendement 28 acht ik een verbetering van het wets­voorstel. Dit amendement heeft mijn instemming, met dien verstande dat ook met betrekking tot niet-onderzochte octrooien met een looptijd van 20 jaar het wenselijk is dat de octrooi­houder het nieu­weids­rapport bij de conclusie van eis voegt. De rechter kan er dan op eenvoudige wijze kennis van nemen, terwijl het voor de eiser een kleine moeite is. Derhalve stel ik voor de wijziging onder I, sub A als volgt te doen luiden:

A. De zinsnede «Eiser is» vervangen door: Indien het een krachtens deze rijkswet verleend octrooi betreft, is de eiser.

De wijziging onder II, sub A, komt dan te luiden:

A. De zinsnede «De houder van een octrooi» vervangen door: De houder van een op grond van deze rijkswet verleend octrooi.

Amendement 29 strekt ertoe de strafrechtelijke handhaving van octrooien weer in het octrooi­recht op te nemen. De praktijk onder de huidige Rijks­octrooi­wet heeft uit­ge­wezen, dat het strafrecht in de handhaving van octrooien geen rol speelt. Om die reden is in het voor­lig­gende wets­voorstel geen straf­be­pa­ling op­ge­no­men. Ik heb evenwel, evenals de Staats­se­cre­ta­ris van Jus­ti­tie, geen principiële bezwaren tegen het opnemen van een straf­be­pa­ling in het wets­voorstel. Ik teken hierbij wel aan dat het in de toelichting genoemde motief, nl. dat de strafrechtelijke vervolging van octrooi­in­breuk voor de rechthebbende een goedkoop alternatief voor een civiele procedure zou kunnen zijn, door mij

niet wordt gedeeld. De introductie van een strafrechtelijke handhavingsmogelijkheid van het octrooirecht dient naar mijn oordeel op aan de aard van het strafrecht ontleende gronden gestoeld te worden.

Wat betreft de tekst van het voorgestelde artikel 77a doe ik onderstaand enkele suggesties:

1. In het eerste lid ware het begrip «geldboete van ten hoogste vijftwintigduizend gulden» te vervangen door: geldboete van de vierde categorie.

2. In het tweede lid ware het begrip «geldboete van ten hoogste honderdduizend gulden» te vervangen door: geldboete van de vijfde categorie.

3. Het verdient aanbeveling om in het vierde lid in navolging van het eerste lid over de rechthebbende op octrooi te spreken in het enkelvoud.

4. De term «het vonnis» in het vierde lid ware te vervangen door: de uitspraak.

5. De eerste volzin van het vijfde lid ware als volgt te formuleren: De in dit artikel bedoelde strafbare feiten zijn misdrijven.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Y. C. M. T. van Rooy